

Karlovarský kraj

Okres Cheb

Zaniklé obce

Boden (osada)

49°59'27.096"N, 12°26'31.308"E

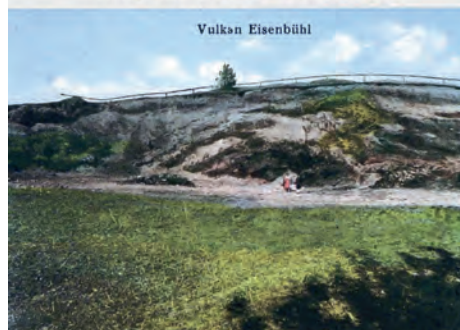
Osada byla poprvé připomenuta v písemných pramenech v roce 1316, po celou dobu její existence se jednalo o zemědělskou osadu. V roce 1823 navštívil nedalekou přírodní památku Železná hůrka Johann Wolfgang Goethe. Teprve v roce 1846 se stala součástí Českých zemí. Vzhledem k blízkosti hranice byl součástí osady celní úřad. V roce 1930 zde v deseti domech žilo šedesát sedm obyvatel, z toho čtyřicet tři Němců, čtrnáct cizinců a deset Čechů. V roce 1938 byla lokalita připojena k Německu. V letech 1945 až 1946 byli němečtí obyvatelé vyhnáni a osadu se nepodařilo znovu dosídlit. V roce 1948 byla přejmenována na Rovinku, ale název se nestačil ujmout. V roce 1953 byly všechny domy zbořeny. Dnes připomínají existenci osady nepatrné zbytky zídky a nad obcí u státní hranice zrekonstruovaný křížek na kamenném soklu.

Stetek čp. 2, okolo roku 1930

Gruß aus BODEN in Böhmen

Dobová pohlednice z Bodenu,
kolem roku 1910

Dnešní pohled na místo, kde stávala osada Boden

Zrekonstruovaný křížek nad obcí

Zbytky zidky

Přírodní památka Železná hůrka

Zaniklé obce

Boden (samota)

50°348.204"N, 12°19'31.908"E

Samota patřící k obci Pelhřimov. V roce 1930 žilo ve dvou domech dvacet jedna obyvatel. V roce 1938 byla samota připojena k Německu. V roce 1938 byly některé rodiny vystěhovány a lokalita sloužila jako polní cvičiště Wehrmachtu. Zanikla vysídlením po roce 1945. Dnes nejsou na místě žádné viditelné stopy osídlení.

Bor / Haid

50°10'51.344"N, 12°27'20.552"E

Osada obce Nový Kostel, poprvé zmíněna v písemných pramenech v roce 1276. V roce 1831 zde byl vystavěn osmnáct metrů vysoký větrný mlýn, který v roce 1938 rozebrali

Dobová fotografie Boru

a přemístili na Kraslicko. V roce 1930 zde žilo ve čtrnácti domech osmdesát šest obyvatel, z toho osmdesát pět Němců a jeden cizinec. V roce 1938 se stala lokalita součástí Německa. Po druhé světové válce museli němečtí obyvatelé odejít ze svých domovů a osada byla částečně dosídlena. V roce 1950 zde žilo v devíti domech čtyřicet obyvatel. Těch v dalších letech stále ubývalo a domy byly postupně bořeny. Poslední dům zbořili v roce 1976 a v roce 1980 byla osada úředně zrušena. Dnes její existenci připomínají drobné terénní nerovnosti.

Na křižovatce Horka–Mlýnek–Milhostov stála ještě před dvaceti roky stodola

Mnoho z osady nezbylo

Brandhaus

50°11'25.477"N, 12°24'58.443"E

Samota, sloužící jako zemědělská usedlost, patřila k obci Hrzín. V roce 1930 zde žilo v jediném stavení šest obyvatel německé národnosti. V roce 1938 se stala samota součástí Německa. Po druhé světové válce museli němečtí obyvatelé odejít a lokalita zanikla. Dnes její existenci nepřipomíná nic.

Zaniklé obce

Brandhof

50°11'20.813"N, 12°25'16.157"E

Samota patřící k obci Kopanina (do roku 1948 Frauenreuth) sloužila jako zemědělská usedlost. V roce 1892 zcela vyhořela, ale byla obnovena. V roce 1930 zde žilo ve dvou domech deset obyvatel německé národnosti. V roce 1938 se samota stala součástí Německa. Po druhé světové válce lokalita zanikla a dnes její existenci nepřipomíná nic.

Cech Svatého Víta / St. Veit Zeche

49°55'47.868"N, 12°39'7.166"E

Osada byla poprvé zmíněna v písemných pramenech v roce 1756 při popisu důlního neštěstí. Existovala ale již od šestnáctého století, kdy byla založena okolo měděných dolů. Pojmenována byla podle stejnojmenného důlního díla. Ve dvacátých letech dvacátého století zde došlo k pokusu o těžbu bohatého ložiska uranové rudy, ale kvůli soustavným problémům se spodními vodami k rozvinutí těžby nedošlo a v roce 1923 byla zcela

Osada Cech Svatého Víta na dobové fotografii

zastavena. V roce 1930 zde ve třinácti domech žilo sedmdesát pět obyvatel, všichni německé národnosti. V roce 1938 byla lokalita připojena k Německu, to už bylo v obci dvacet čtyři čísel popisných a rozdělovala se na horní a dolní část. V letech 1945 a 1946 byli němečtí obyvatelé vyhnáni a obec částečně dosídlena. V roce 1946 zde proběhl další průzkum možnosti těžby uranové rudy, ale tentokrát nebylo ložisko vyhodnoceno jako perspektivní. Osídlenci zřejmě odešli do roku 1951, poté se osada vylidnila, ale v soupisu obcí ze sčítání lidu z roku 1950 Cech Svatého Víta není uveden. Na začátku padesátých let dvacátého století zde zřídili vojenské cvičiště řidičů tanků a obrněných transportérů, které bylo v provozu až do roku 2004. Existenci obce připomínají replika pomníku, odhalená v roce 2010, informační tabule a viditelné základy několika stavení.

Obyvatelé osady v třicátých letech 20. století

Jeden z domů

Místo v roce 2024